

# Rừng Thưa Rừng Thưa Rừng Thưa Rồi

Rừng thưa! Rừng thưa! Rừng thưa nhiều!  
Ô kia! Những nắm mộ tình yêu!  
Người tiều phu đã nằm trong mộ?  
Hay đất nước chôn những buổi chiều?

Tôi, người Đà Lạt thương Đà Lạt  
Thương những rừng thông...Bát ngát buồn!  
Về, để làm chi không biết nữa  
mà lòng tan nát tựa như sương!

Em, người Đà Lạt, em đâu mất?  
Tôi hỏi rừng, nghe tiếng gió hoang  
Gió chẳng còn cây cho gió ở  
Tôi về rồi vậy, cũng lang thang...

Rừng thưa rừng thưa tôi lên đồi  
nhìn đồi bị đẽo đá nung vôi  
nhìn tôi vết cắt hai đầu gối  
đau đớn thời gian chạm đến tôi?

Rừng thưa rừng thưa mây xa xăm  
không cây mây hết tựa lưng nằm  
mây bay như có ai đang đuổi  
mây lạc bầy hay mây là nai?

*"Con nai ngơ ngác lá vàng Thu"  
Tôi nhớ câu thơ Lưu Trọng Lư  
Không có ai bên, mình nhắc chuyện  
đồi thông hai mộ gió vi vu...*

**Trần Vấn Lệ**